

af dette Fiskeri. — Det tredie Vædringsforslag, som er stillet af den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (Ørenbøll), kan jeg fuldtændig slutte mig til; jeg skylder endog det ærede Medlem den Anerkjendelse, at dette Forslag efter min Mening, paa et enkelt Punkt i det Mindste, har et Fortrin for den Bestemmelse i det forelagte Lovudkast, som det sigter til at afløse. — Hermed tror jeg at have udtalt mig om de foreliggende Vædringsforslag, og om hvad der særlig i Anledning af dem er blevet fremført.

Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Riær) gjorde imidlertid en Del Bemærkninger til enkelte Paragrafer i Lovforslaget, til hvilke der ikke er stillet Vædringsforslag. Det ærede Medlem begrundede vel ikke derpaa noget Forslag om at udstemme disse Paragrafer, saa at jeg for saa vidt tør antage, at hans Bemærkninger, selv om de ikke bleve modtagne, dog ikke vilde faae nogen Indflydelse paa Lovforslagets Skæbne; men jeg kan dog ikke Andet end gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, naar han ikke er ganske paa det Rene med, i hvilken Forbindelse Lovforslagets § 3, der sætter en særlig Bøde for Salg og Kjøb af ulovlig fangne Østers, staar med Bestemmelsen i § 2 om selve det ulovlige Fiskeri, saa forekommer det mig, at man i en Lov, som for et Par Aar siden er bleven vedtaget her, ikke har været saa betænkelig med Hensyn til Forstaaelsen. Jeg sigter her til Sagtloven af 1ste April 1871, hvor der jo ligesom i denne Østerslov er Bestemmelser baade om ulovlig Sagt og om ulovligt Salg af Bødd, uden at der er gjort Rede for, hvorvidt den, der har gjort sig skyldig først i ulovlig Sagt og derefter i at have solgt Udbyttet af en ulovlig Sagt, er ifalden en dobbelt eller kun en enkelt Bøde. En anden Tvivl, som fremkom fra den ærede Landsthingsmand, gik ud paa, om Bestemmelserne i § 6, der jo sigter til at værne om de nye konfessionerede Østersanlæg, ogsaa kunne finde Anvendelse paa naturlige Østersbanke. Det forekommer mig efter Ordlyden at være klart, at de ikke kunne finde Anvendelse derpaa, og jeg ser heller ikke, hvorfor man fornuftigvis skulde søge at faae dem gjorte anvendelige derpaa. De naturlige Østersbanke trænge jo paa ingen Maade til den omhyggelige Omsorg, som de kunstige Østersanlæg nødvendigvis kræve i deres første Tilværelse, og paa den anden Side forekommer det mig klart, at, naar der gives Bestemmelsen i § 6, der sigter til at værne om de kunstige Anlæg, Anvendelse paa de naturlige, vilde det kun kunne ske med betydelig Fortrædigelse af andre Interesser. De naturlige Østersbanke ere paa ingen Maade en enkelt Plet, som det er let at afmærke og let at betegne; det er ikke en enkelt Plet, hvor disse Østers findes, men det er en stor udstrakt Del af Limfjorden eller af det vedkommende Vand, hvorpaa Østerne brede sig. Skulde derfor Lovbestemmelserne i § 6 gjøres

anvendelige paa de naturlige Østersbanke, forekommer det mig, at andre Interesser og særlig det betydelige øvrige Fiskeri i Limfjorden vilde blive underkastet unødvendige Indskrænkninger og Besværligheder.

C. A. Hansen: Jeg har ikke stillet mit Vædringsforslag for at værne om Liebhaberens Lyst til at spise Østers, men for at værne imod en for streng Straf for en ringe Forseelse; det er der dog ikke saa ganske lidt Forskjel paa. Jeg har ved Sagens første Behandling udtalt min Anerkjendelse af Nødvendigheden af meget strenge Straffebestemmelser for Forseelser i denne Sag; men deri ligger ikke nogen Anerkjendelse af Bestemmelsen, som jeg synes har en unødvendig Strengthed. Den ærede Finansminister udtalte, at det er vanskeligt at skjelne mellem det Tilfældige og det Forsætligt, hvad angaar Besiddelsen af fangne Østers. Det skal jeg ganske vist indrømme, men naar jeg i mit Forslag foreslaar, at man ikke maa bringe i Land og ikke afhænde hvad man tilfældig faar, bliver der ikke noget stort Spillerum tilbage for Tilfældigheden, men egentlig kun det ene, at Fiskerne kunne nyde nogle af dem ombord, og saa kan der ikke være stor Fare for Staten eller for Forpagterne, som skulle svare Afgiften. Det er virkelig et meget ringe Kvantum, der kan gaa tabt for Forpagterne paa den Maade, og det er temmeligt strengt, naar den ærede Finansminister kaldte det et Kov; thi mange af de Østers, som Fiskerne saaledes tilfældig faae i deres Garn og kaste ud igjen, blive hverken til Nytte for dem eller for Forpagterne. — Den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (Ørenbøll) mente, at det var farligt at fastslaa en saadan Tilladelse til at fortære disse Østers. Jeg kan slet ikke se nogen Fare derved; jeg synes, der er meget mere Fare ved at slaa en streng Straffebestemmelse fast for en ringe Forseelse, og naar det ærede Medlem henviste til en Politibestemmelse, som gjør det muligt, at man kan overse en saadan Forseelse og enten lade den helt ustraffet eller i alt Fald straffe den saa lempeligt, at det ikke har Stort at sige, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det jo er afhængigt af Politimesterens Skjøn. Der kan være en meget streng Politimester, som kan holde sig til de foreliggende Straffebestemmelser, og dermed vilde den være ilde tjent, som havde begaaet en ringe Forseelse. Jeg har efter de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Finansminister, endnu det Haab, at man dog maaske vil gaa ind paa mit Forslag.

Finansministeren (Strup): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at bemærke, at Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 1 af den ærede 2de Landsthingsmand for 8de Kreds (C. A. Hansen blandt Andet ogsaa i mine Tanker vilde medføre den if